

CHRONICLE

NOVINY PRAŽSKÉHO STUDENTSKÉHO SUMMITU
PRAGUE STUDENT SUMMIT NEWSPAPER

XXIII. ROČNÍK
11. LISTOPADU 2017

01.

ZAHRAANIČNÍ POLITIKA

Do světových stran

MEZINÁRODNÍ ORGANIZACE

"Daddy Issues" EU

POLITICKÉ KONCEPTY

Zneužití hlasu lidu

s. 04

s. 05

s. 14

Magda Vašáryová: „Pokud se hněváte na politiku, hněváte se na sebe.“

Vy jste se pohybovala v československé a slovenské politice a diplomacii dlouhodobě na několika pozicích. Kandidovala jste na prezidentku, byla jste poslankyní, angažovala jste se v komunální politice. Mohla byste porovnat, v čem se tyto sféry liší?

V politice jsem byla jen deset let, ale v diplomacii osmnáct. Diplomát je úředník a jeho vlastní, osobní názor je nedůležitý. Diplomát je na to, aby dokázal tlumočit názory svého prezidenta a své vlády. Případně vysvětlovat situaci, ale vždycky musí být loajální jako úředník. Politik je nejsvobodnější, ale také nese tu největší odpovědnost. To si lidé málokdy uvědomují. Musíte říct svoje myšlenky, dokázat si je obhájit a když se mýlíte, voliči vám to spočítají. Každý politik v demokratickém státě musí mít demokratickou legitimizaci. Můžete mu ukázat tím, že ho nevolíte. I politice se ale musíte naučit, je to svým způsobem řemeslo, jenže voliči pořád chtějí, aby tam byl někdo jiný. A dnes se dokonce zpochybňují politické strany, a tak se do politiky dostávají třeba lidi psychicky nevyrovnaní, což politické stany dokážou na kandidátních listinách celkem dobře eliminovat. Ale ta hnutí „a pohnutí“ ne, a tak se stalo, že ve slovenském parlamentě jedno hnutí přineslo asi osm psychopatů do parlamentu. A to je těžké zvládnout.

Je role herečky v něčem podobná diplomacii a politice?

Já jsem měla jinou představu o svém životě. Ale když jsem byla herečkou, celkem z donucení, protože jsem nemohla pracovat na vysoké škole jako metodoložka, tak jsem si uvědomila, že je to sice fajn, ale pořád jenom opakujete cizí texty a hrajete osudy, které nikdy nebyly reálné. Pak přestoupíte do diplomacie, kde sice

záleží na vzdělání a argumentech, ale pořád jste jenom úředník, který se musí starat o politiky, kteří přicházejí. Když se stanete politikem, můžete prosadit nejvíc ze svých představ.

Měla jste jako diplomatka štěstí na politiky, kteří naslouchali? Dařilo se Vám měnit jejich kroky a názory?

Byli politici, kteří se mě ptali na názor. Nikdy jsem nebyla kariéřním diplomatem, protože jsem si nebyla jista svou loajalitou – např. k panu Mečiarovi, to tedy asi ne. Byla jsem politicky jmenovaná. Byla jsem Havlem jmenována velvyslankyní v Rakousku jako třetí, po Washingtonu a Moskvě.

Každý dobrý diplomat ví o tom problému víc než politik, a nemá sílu to prosadit. Doufám, že alespoň 30 % mých postojů se mi podařilo politikům vmluvit. Když jsem byla ve Vídni, bylo mi jasné, že všichni diplomaté museli vědět nejméně dva měsíce, že se chystá napadnutí Československa Varšavskou smlouvou, a jistě posílali upozornění Dubčekovi a Smrkovskému – a oni tomu nevěřili. Být diplomatem je stresující, protože vy víte, jak to je, ale musíte mít sílu přesvědčit politiky, kteří jsou však závislí na vnitropolitické situaci a někdy se jim to, co jim říkáte, nehodí.

Když slyšíte názor, že „politika je špinavá“, jakou to ve Vás vyvolává reakci?

Pokud chcete mít vlastní stát, tak musíte mít svoji politiku. A politika je špinavá, když tam volíte špinavé lidi. Tak rozdělte mýdlo, aby se to umylo. A to můžete udělat v jakýchkoliv volbách. Reprezentace politiků, parlament, je obrazem toho, jak ta republika vypadá. Když říkáte, že je to špinavé, tak vlastně nadáváte sami na sebe, protože v tom parlamentu nesedí nikdo, kdo nedostal hlas

POKRAČOVÁNÍ NA →

s. 03

ÚVODNÍK

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

stěžejním heslem XXIII. ročníku Pražského studentského summitu je svět. Svět politiky, mezinárodních vztahů a diplomacie, svět vyjednávání, rétoriky a překračování vlastních hranic, ale také svět demokratických hodnot, svobodné diskuze, kritického myšlení a především svět vzdělávání.

Absolvent Summitu by se ve všech těchto světech měl dobře orientovat a jedním z nástrojů, jak toho dosáhnout, jsou právě noviny Chronicle. Jejich účelem je poskytnout vám texty, které poslouží nejen jako zpravodaj o aktuálním dění v simulovaných orgánech a modelech, ale rovněž jako podklad pro rozšiřování vašeho všeobecného přehledu.

Četba novin Chronicle však nestačí. Články v nich uvedené by měly sloužit jako rozcestník a zdroj inspirace pro vaše vlastní studium, stejně jako background reports a další materiály související s činností ve vašich orgánech. Takový přístup je totiž jedním z nejlepších způsobů, jak v sobě najít vášeň pro určité téma nebo obor, kterému se pak můžete věnovat po Summitu a třeba i později v životě.

K tomu, abyste se stali skvělými delegáty, je totiž důležité ovládnout nejenom formu, ale především obsah – „mít co říct“. Sebelejší rétorika, byť je velmi důležitou složkou úspěchu, vás nespasí. Široký všeobecný přehled, umění nacházet souvislosti a znalost probírané problematiky pak teprve ve spojení s formou tvoří postačující podmínku úspěchu.

Přeji vám podnětné a inspirativní čtení! ■

Filip Jelínek

zástupce hlavní koordinátorky

MEDAILONKY HOSTŮ

Michal Broža

VEDOUČÍ INFORMAČNÍHO CENTRA OSN

V Organizaci spojených národů působí od roku 1995 na různých pozicích. Od roku 2004 je vedoucím Informačního centra OSN v Praze. Působil i jako konzultant Světové banky. ■

Aleš Chmelař

STÁTNÍ TAJEMNÍK PRO EVROPSKÉ ZÁLEŽITOSTI

Od roku 2014 působí jako hlavní evropský analytik Úřadu vlády České republiky a ředitel Odboru koordinace hospodářských politik EU. Je absolventem Sciences Po a London School of Economics. Pracoval jako výzkumný pracovník v oblasti finančních trhů v bruselském think-tanku Centrum pro studium evropských politik. ■

Kateřina Fialková

ŘEDITELKA ODBORU MNOHOSTRANNÝCH EKONOMICKÝCH VZTAHŮ MZV

Po studiu mezinárodního obchodu v Praze, ve Švýcarsku a Michiganu působila jako zástupkyně ředitele Kabinetu generálního tajemníka NATO. Vykonávala funkci velvyslankyně ČR v Japonsku, než se stala ředitelkou OMEV na ministerstvu zahraničních věcí ČR. ■

Magdalena Frouzová

TISKOVÁ MLUVČÍ ZASTOUPENÍ EVROPSKÉ KOMISE V ČESKÉ REPUBLICCE

Evropská komise má svá zastoupení ve všech členských státech. Ta zprostředkovává informace o Evropské unii a vysvětlují dopad rozhodnutí EU na Českou republiku. ■

Aneta Haimannová

VLÁDNÍ RADA NA ODBORU PRO UDRŽITELNÝ ROZVOJ

Po absolvování politologie se zaměřením na Afriku se věnuje rozvojovým studiím. Se zkušenostmi z několika neziskových organizací se věnovala humanitární pomoci v rámci direktorátu Evropské komise, od loňského srpna působí na Úřadu vlády v rámci implementace Agendy 2030. ■

Miloš Lexa

VYUČUJÍCÍ FAKULTY SOCIÁLNÍCH VĚD UK

Na Univerzitě Karlově pod Katedrou německých a rakouských studií zajišťuje výuku předmětu Diplomatický protokol. Byl prvním českým velvyslancem pro Východní partnerství na ministerstvu zahraničních věcí ČR. ■

Michael Romancov

POLITICKÝ GEOGRAF

Působí na Katedře politologie Institutu politologických studií FSV UK a na Metropolitní univerzitě Praha. ■

Martina Tauberová

OBCHODNÍ RADA A VEDOUČÍ OBCHODNĚ-EKONOMICKÉHO ÚSEKU NA VELVYSLANECTVÍ ČR VE VÍDNI

Pohybuje se v diplomacii od roku 2001, kdy se věnovala bezpečnostní politice a během svého působení na velvyslanectví ve Washingtonu také vztahům USA vůči ČR, EU a NATO. Následně pracovala na několika odborech MZV jako zástupkyně ředitele, později i jako tajemnice prvního náměstka ministra zahraničních věcí. ■

ROZHOVOR

Rozhovor s Magdou Vašáryovou: „Pokud se hněváte na politiku, hněváte se na sebe.“

POKRAČOVÁNÍ Z TITULNÍ STRANY

voličů. A lidé si volí politiky, kterým důvěřují, nebo se jim líbí, nebo mají dloňček na bradě, nebo modrou kravatu a já nevím co. Primární odpovědnost za to, kdo je v politice, je občanova. A to i na tom, který nechodí volit. Takže pokud se hněváte na politiku, hněváte se na sebe. Málokdo je ochoten přiznat, že přispěl k tomu, že to vypadá špinavě.

Jaké jsou podle Vás ideální formy občanského vzdělávání a je v tomto Pražský studentský summit prospěšný?

Samozřejmě. Já kritizuji mladé lidi za to, že se nezajímají o to, z jaké rodiny pocházejí. Mladá generace s dědečky nemluví o minulosti, neptá se, odkud jsou ty stříbrné přívěsky. Víte, kompromisy v životě musíte udělat, ale je na vás, jestli je uděláte velké. Neseme si zkušenost tří čtyř generací před námi. To, jací jsme, se ukazuje v krizových situacích. Slovenské židy nebo demokraty přece neposílali do koncentračních táborů Němci, to jsme dělali my. A to, že vy jste si zorganizovali romský koncentrační tábor, kde jste málem všechny zabili, to nedělali Němci. A tohle musíme vědět. Musíme vědět, že nejsme bílými holoubky zde, ve střední Evropě. Musíme si být vědomi démonů, kteří jsou v nás.

Účast ve volbách je první podmínkou silné občanské společnosti. Druhá věc je, že přestaneme říkat, jak jsme unavení, a čas získaný tím, že nemusíme prát ručně a honit kuře po dvoře, abychom udělali kuřecí polívku, musíme věnovat společnosti.

Takže byste řekla, že je dnešní generace apatičtější než ty předchozí?

O politiku se nikdy nebudou zajímat všichni. Důležité je, jaká vyrůstá elita. Žádná společnost nemůže bez elity existovat. Můžu vás ujistit, že kterýkoliv politik zná situaci v zemi lépe než novinář nebo moderátor. Kritizovat politiky za to, že neznají situaci třeba na východě republiky, je směšné, protože strašně moc cestují.

Pokládala byste za pozitivní zavedení kvót pro ženy v politice?

Já jsem liberálně konzervativní, moderně konzervativní. Kvóty neřeší všechno. Nicméně státy, které jsou na tom líp s ohledem k zastoupení žen ve veřejném životě, nějakou dobu uplatňovaly tento kvótový systém. Mám to tu nevýhodu, že pak ženám může každý říct, že tady není na základě schopností, ale kvóty. To oslabuje její pozici. Bez kvót se ostatně neobejdeme, jsou podle nich přidělovány příspěvky z kohezních fondů. Radši než kvóty bych řekla poměr. Žádná země nebude vyspělá, pokud by ženy seděly doma. Musíme vyřešit problém ženy, která nastoupí do důchodu, do něhož se nepočítá kolik dětí vychovala, jak je vychovala, jestli pracují solidárně... A po smrti muže, který má samozřejmě vyšší

Magda Vašáryová

Magda Vašáryová je slovenská herečka, diplomatka a politička. Vystudovala sociologii, byla velvyslankyní ČSFR v Rakousku, kandidovala na funkci prezidentky Slovenské republiky. V letech 2006 až 2016 byla poslankyní Národní rady SR. ■

důchod, se propadá do chudoby. To neznamená jen chudobu materiální, ale i sociální, což sebou nese kognitivní úpadek. A musíme si uvědomit, že tyto starší ženy volí, mladí nejdou volit. A tyto ženy, které se cítí opuštěné a mají nedostatek, se „zamilují“ – u nás do Mečiara, v Polsku do Kaczyňského, a určují běh státu. Tohle vy mladí musíte eliminovat. Tak jako to eliminovali mladí na Slovensku v roce 1998, kdy 86 % prvovoličů šlo k volbám. Vy to máte v rukou. Generace mladých lidí před vámi je rozmazlená.

Myslíte, že západním státům můžou poněkud splývat státy Visegrádu a že na ČR a SR ulpívá stigma vlád v Polsku a Maďarsku? Jak byste si představovala ideální visegrádskou spolupráci?

Před necelými třemi lety měla V4 velkou možnost, máje více obyvatel než Velká Británie, vystoupit s jasným proevropským postojem a udělat protiváhu Německu i Francii a říct, že my jsme připraveni být dalším motorem. Místo toho jsme začali křičet: My jsme ještě chudí! S námi nepočítejte! My nechceme převzít žádnou odpovědnost, například za terorismus. Komunistické Československo třicet let financovalo terorismus po celém světě. Vím to, protože když jsem přijela do Vídně, tak jsem ty účty zavřela.

Tady mezi námi chodil největší terorista všech dob, Šakal, který tady dostal azyl. V Tatrách, po Václaváku. Ještě pořád žije generace, která dávala své daně na financování terorismu po celém světě.

Znám situaci v Maďarsku a tam nevidím možnost nějaké změny. V Polsku, tam je boj. Vypadal dlouho beznadějný, ale veřejné mínění se leckdy pohne na základě blbosti. Lidé si třeba nedovedou představit miliardu dolarů, zato pár tisíc dolarů nebo že je někdo nevěrný, někdo si s někým plácne, to ano.

Vy už byste měli být jiní než vaši rodiče. ■

Tomáš Krause
šéfredaktor Chronicle

POPKULTURNÍ SLOUPEK

Sexuální otrokyně v červeném – naše možná budoucnost?

Příběh služebnice je název dystopického díla Margaret Atwoodové, podle kterého byl natočen úspěšný televizní seriál, který letos získal 8 ocenění Emmy. Přestože tato paralela na svět blízké budoucnosti, jenž je zasažený ekologickou katastrofou a fanatismem, vzbudila obdiv už v roce 1985, je to právě nyní, kdy si plně uvědomujeme její poselství.

Oporou celé zápletky jsou dvě události. První je celosvětové zamoření radioaktivními částicemi následkem použití jaderných zbraní, které u většiny přeživší populace způsobí neplodnost. Tou druhou jsou zinscenované teroristické útoky na americký Kongres a prezidenta, které si vyžádají vyhlášení výjimečného stavu a zrušení Ústavy. Do čela chaosu se staví skupina náboženských fundamentalistů Synů Jákobových, mužů, kteří pod záminkou návratu k tradicím a Bohu prosadí zrušení genderové a rasové rovnosti a ustanoví totalitní systém kast, kde největší moc bude patřit jim. Ženy nemohou vlastnit majetek ani číst a všichni jsou neustále sledováni Očima. Nejvýše postavení muži se svými manželkami mají právo pořádit si služebnici, plodnou ženu nucenou poslušně nosit červený hábit a – když přijde ona doba měsíce – roztáhnout nohy. Služebnice rodí děti pro celý národ, ale jsou věcmi, majetkem, se kterým se obchoduje.

Dle autorčiných slov se nejedná o sci-fi, nýbrž o fikci spekulativní – takovou, kde nefigurují nové technické vynálezy, ale všechny skutečnosti se dějí nebo by se mohly reálně přihodit. Jak málo Elizabeth tušila, že pouhý rok po napsání se věci dají do pohybu směrem, který předpověděla. V roce 1986 po výbuchu v Černobylu se skutečně přestaly rodit děti – ženy byly sterilní na 3 roky a muži dokonce na 5. Po tomto varování si dnes někteří s jádrem zahrávají znovu a cíleně a otevřený souboj slov může ve vteřině eskalovat. Jak by vypadal svět po jaderné katastrofě? Která současná radikální skupina by se dostala k moci? A nesedí tam už? ■

Tereza Ondráčková

redaktorka Chronicle

ZAHRAŇIČNÍ POLITIKA

Do světových stran

Česká zahraniční politika je v posledních letech známá svou velkou nejednoznačností. Zahraniční politika je mnohdy protichůdně určovaná vládou, ministerstvem zahraničí i prezidentem. V jedné vládní koalici se mnohdy sejdou strany, jejichž mezinárodní směřování může být rozličné. Kdyby byla v Modelu OSN zastoupena Česká republika, delegáti by měli psaní svého stanoviska značně ztížené. Pokusíme se proto shrnout, jaké další směřování země chystají ve svých programech jednotlivé strany. Na nich totiž závisí, kam se Česko pohne v příštích čtyřech letech.

Hnutí ANO tvrdí, že prioritní úlohou zahraniční politiky musí být účinné prosazování národních zájmů v zahraničí, o což se chce snažit i v Evropské unii. Tu vnímá převážně jako obchodní společenství, které se Česku musí prvořadě vyplatit. Předseda strany se zároveň vyslovil proti přijímání eura a další integraci Česka do Evropské unie. ANO vnímá zahraniční politiku především jako obchodní příležitost a nehledí na ni z ideologických pozic, západní orientaci země však v programu nezpochybňuje.

Strany TOP 09, KDU-ČSL a hnutí Starostů se otevřeně hlásí k euroatlantické orientaci nejen programově, ale i rétoricky a podporují zapojení do struktur EU i NATO. TOP 09 na svém eurooptimismu postavila předvolební kampaň. Starostové pak tvrdí, že základním smyslem zahraniční politiky je zajištění vnější stability a ochrany České republiky, přičemž za prostředek k dosažení tohoto cíle považují právě zapojení do euroatlantických struktur. Za garanta stability a bezpečí označují EU a NATO i lidovci. K proevropské orientaci se hlásí i ČSSD, nijak nezpochybňuje ani české členství v NATO. V jejím programu sice chybějí konkrétnější kroky, jakými by měla země dále postupovat, rozhodně se však nedá mluvit o tom, že by strana integraci do západních institucí zpochybňovala.

Mezi strany vyložené protievropské se řadí Svoboda a přímá demokracie Tomia Okamury a Komunistická strana Čech a Moravy. Podporují referendum o vystoupení z EU i NATO. Prioritou SPD je absolutně suverénní stát střežící

své hranice. KSČM ve svém programu mj. tvrdí, že je třeba „překonat agresivní chování bezpečnostních bloků a prosazovat kolektivní organizace bezpečnosti v rámci multipolárního světa“. Komunisti podpořili i Organizaci spojených národů – dle názoru KSČM není možné podnikat vojenské akce bez souhlasu Rady bezpečnosti OSN. Je třeba poznamenat, že komunisti jsou tak jedni z mála, kteří se ve svém programu více zabývají i rolí OSN.

Skeptičtější pozici vůči EU zastává také ODS. Strana nepožaduje odchod, mluví ale o nutnosti provedení reformy Unie, brání se přijetí eura a zastává tezi, že Unie by měla dělat „méně, ale lépe“. Strana nicméně nijak nezpochybňuje příslušnost k Západu, mluví o nutnosti silné spolupráce v rámci NATO a o důležitosti partnerství s USA. Reformu Evropské unie požaduje i Česká pirátská strana, která si přeje „méně byrokracie, nesmyslných dotací a plýtvání v EU“. Jak NATO, tak Evropská unie musí dle Pirátů klást větší důraz na demokracii a lidská práva.

V současné sněmovně jsou tak v menšině subjekty, které prosazují silnější zapojení do struktur Evropské unie. V příštích čtyřech letech se tedy nedá očekávat nějaký výraznější posun, hlubší integrace či přijetí eura. Vyjma KSČM a SPD však nejsou zastoupeny ani strany, které by stály vyloženě o opuštění Evropské unie. Kromě těchto dvou si ani na členství v NATO nepřeje nic měnit žádná strana. Pravděpodobně nás tak v příštích čtyřech letech čeká pokračování přešlapování na místě, k radikálnímu obratu na Západ ani na Východ se neschyluje. ■

Daniel Netrval

redaktor Chronicle

MEZINÁRODNÍ ORGANIZACE

"Daddy Issues" EU

Přes dlouhou řadu odlišností mají Spojené státy a Evropská unie jedno společné – vznikly na základě ambiciózních myšlenek nevelké skupiny lidí, kteří navíc našli odvahu uvést je v život. Po americkém vzoru se tito státníci označují za Otce zakladatele Evropské unie.

Prominentní místo mezi nimi náleží Winstonu Churchillovi, britskému konzervativnímu politikovi, premiérovi v letech 1940-1945 a 1951-1955 a také nositeli Nobelovy ceny za literaturu, jelikož právě od něj poprvé zazněl poválečný apel k zahájení evropské integrace. Hnán touhou zajistit v Evropě zaručený mír vyzval Churchill v září 1946 v projevu na curyšské univerzitě k vytvoření Spojených států evropských.

Ačkoliv byl tento Churchillův apel nejprve následován pouze vznikem jím inspirovaného občanského hnutí za spojenou Evropu v roce 1947, politické spojování Evropy následovalo už za necelé dva roky. Pro koordinaci Marshallova plánu byla v dubnu 1948 ustavena Organizace pro ekonomickou spolupráci v Evropě, rok poté byla vytvořena Rada Evropy. Při jejím vzniku hrál zásadní roli další z Otců zakladatelů EU, Alcide de Gasperi, křesťanský demokrat perzekvovaný a vězněný za Mussoliniho režimu a italský ministerský předseda v letech 1945-1953, během nichž stál v čele osmi různých vlád.

Skutečný začátek evropské integrace nastal až v roce 1950. Téměř přesně pět let po skončení druhé světové války v Evropě, 9. května 1950, představil francouzský ministr zahraničí Robert Schuman plán, podle něhož by francouzská a západoněmecká produkce dvou vojensky strategických surovin, uhlí a oceli, byla podřízena společnému úřadu v rámci organizace otevřené i dalším evropským zemím.

Schumanův plán, na jehož přípravě se podílel mimo jiné i Jean Monnet, francouzský diplomat a ekonom, byl rychle přijat nejen německou stranou, a tak o rok později vytvořily Belgie, Francie, Itálie, Lucembursko, Nizozemí a Západní Německo Evropské společenství uhlí a oceli, které už bylo přímým předchůdcem EU. Za svou ústřední roli v začátcích evropské integrace byl Robert Schuman v roce 1960 Evropským parlamentem, když opouštěl

funkci jeho předsedy, oceněn titulem Otec Evropy.

Obrovský úspěch podnítil další utužování vzájemných vazeb mezi národy sdruženými v ESUO. Za těmito snahami stál zejména belgický politik Paul-Henri Spaak, několikanásobný premiér a dlouholetý ministr zahraničí. Třebaže se snaha o ustavení společné evropské obrany z roku 1954 kvůli francouzskému odmítnutí nezdařila, představuje v roce 1956 Spaakem vedená komise návrh úzké spolupráce v hospodářských otázkách a na poli jaderné energie.

Po náročných vyjednáváních roku 1957 podepsaly státy ESUO na summitu v Římě smlouvy o zřízení Evropského hospodářského společenství a Euratomu. Když Římské smlouvy vstoupily 1. ledna 1958 v platnost, začala se psát historie nám známé Evropy.

U všech těchto zásadních událostí stál ještě jeden důležitý muž, Konrad Adenauer. Za to, jak během svého působení v úřadu spolkového kancléře v letech 1949-1963 neochvějně vedl Západní Německo vstříc usmíření a spolupráci s bývalými nepřáteli v čele s Francií, je Adenauer rovněž řazen mezi Otce zakladatele Evropské unie.

Vzhledem k povaze své historie považuje Evropská unie za své Otce zakladatele i ty, kteří se zásadně podepsali na její podobě nejen při jejím vzniku, ale také během jejího dlouhého vývoje. Walter Hallstein, západoněmecký politik, právník, akademik a oddaný evropský federalista, byl v letech 1958-1967 prvním předsedou Evropské komise a v této funkci se zasloužil o realizaci celní unie, společného trhu a čtyř svobod. Jeho komise dokonce připravila plán na vznik měnové unie.

Altiero Spinelli, italský komunistický politik a dlouholetý vězeň Mussoliniho režimu se v roce 1970 stal evropským komisařem pro průmysl a podnikání. Ačkoliv jeho úsilí nebylo úspěšné za jeho života, jeho myšlenkový odkaz se promítl například v Maastrichtské smlouvě z roku 1992, která založila Evropskou unii a ustavila euro. ■

Jakub Kopřiva
redaktor Chronicle

FILEIN SOFIA

Krása hledání moudrosti

To, že jste účastníky Pražského studentského summitu, většinou znamená, že se chcete dozvědět něco více. Ale možnost učit se nové věci nekončí s vzdělávacím projektem nebo zazvoněním na přestávku. Co se naučíte, záleží především na tom, jak naložíte se svým časem.

Je to snadné a možnosti jsou všude kolem. Stačí si vybrat, jaký způsob vám vyhovuje. Velmi jednoduchou cestou k vědomostem je čtení knih. Z této pravdy čerpá aplikace Blinkist. Každý den nabízí kvalitně zpracované výpisky z jedné populárně-naučné knihy, čímž usnadňuje život věčně zaneprázdněným lidem. Přecházejte si Blinks se samozřejmě nevyrovná přečtení knihy, ale i tak si odnesete užitečné informace.

Pro interaktivnější studium existují weby, které jsou doslova studnicí vědomostí a dovedností. Jedním z nich je Skillshare – stránka, na které se můžete naučit téměř cokoli. Většinou se jedná o praktické věci, jako je úprava fotografií, 3D modelování, focení a mnohem více. Kurzy na Skillshare si můžete zapsat kdykoli a plnit je zcela podle svých časových možností, ale jelikož se jedná o praktické věci, nebude stačit jenom poslouchat. Na podobném principu funguje Coursera nabízející rozšíření akademických znalostí. Na tomto webovém portálu se totiž můžete zapisovat do online kurzů zahraničních vysokých škol, mezi nimi i nejprestižnějších Ivy League. Tyto hodiny se ale odehrávají v jistém rozvrhu, a po jejich dokončení navíc obdržíte certifikát. Pokud vám jde hlavně o to, poslechnout si odborníky a něco nového se dozvědět, nejsnazší je jít si sednout na vysokoškolskou přednášku, které jsou otevřené široké veřejnosti. Uvidíme se tam? ■

Linda Coufalová

zástupkyně šéfredaktora Chronicle

MODEL OSN

UNSC

Tuto sobotu se na půdě Vysoké školy ekonomické poprvé sejde 15 vážených velvyslankyň a velvyslanců, kteří zastupují své státy na půdě Rady bezpečnosti.

Hned na prvním přípravném setkání na ně čekají náročná jednání. Zatím nikoliv o skutečných tématech, která Rada bezpečnosti řeší, ale o fiktivním konfliktu mezi vesmírnými pterodaktyly a intergalaktickou vládou Zen. Podaří se zastavit eskalující násilí a osvobodit rukojmí, nebo se celá galaxie propadne do krvavé ptakojestěří války?

Mimo jednání na nás pochopitelně čekají i úvodní seznamovací aktivity. Dobrý velvyslanec musí důkladně znát své kolegy, veškeré jejich slabosti, libůstky i tajná přání. Vhodné využití těchto znalostí v průběhu vypjatého jednání může změnit běh dějin!

Diskutovat budeme také o samotné Radě bezpečnosti, její historii a roli v udržování světového míru a bezpečnosti. Žádný důležitější mezinárodní orgán ve světě není, žádný jiný však také nevzbuzuje tak velké kontroverze. Jsou výtky vůči činnosti UNSC oprávněné? A jak dosáhnout případného zlepšení? Na to všechno se společně pokusíme nalézt odpovědi.

Na závěr dne se pak začneme odborně zabývat prvním tématem ze skutečného světa, kterým bude občanská válka v Sýrii. Ta zuří, tu s větší či menší intenzitou, již šestým rokem a zatím se

ARCHIV PSS

bohužel nezdá, že by byl její konec na dohled. Třeba se to ale naši patnáctce statečných podaří změnit! ■

Jan Papajanovský

předseda

ARCHIV PSS

DISEC

DISEC je plně s to zahájit další ročník jednání, přednášek a mnoha dalších aktivit. Na začátek představíme, co DISEC dělá, jak zapadá do rodiny OSN, jaké jsou jeho možnosti, a také si představíme sami sebe navzájem. Pokud máte pocit, že se na střední

škole neučíte to, co jednou v životě budete potřebovat, tak tady to bude přesně naopak. Na každém setkání se budeme věnovat konkrétní dovednosti. Tento workshop si probereme, jak psát, ale i jak číst odborný text, což oceníte nejen zde na Summitu, ale i v budoucnu na vysoké škole. Ať už jste na Summitu nováčky či ostřílenými mazáky, věřte, že DISEC je tu pro vás. A kdo ví, třeba u nás potkáte kamarády na celý život, zjistíte, co chcete studovat, nebo tu prostě jen získáte zkušenost. Za tým DISEC mohu říct jediné: čím více do DISEC vložíte, tím více se zde naučíte. Nebojte se mluvit, poznávat nové kolegy, zjišťovat. Pokud cítíte ostych, věřte, že mnoho dalších je na tom stejně. I v tomto případě tu jsme my, abychom vám pomohli překonat prvotní bariéry a společně vytvořili velkou DISEC rodinu. Protože jak se již od počátku orgánu tvrdí, DISEC je naše máma. ■

Vojtěch Vrabec

předseda

ECOSOC

První přípravné setkání je zde a nám bude ctít vás, ctěné delegáty a delegátky, poprvé uvítat v Hospodářské a sociální radě. Na co se můžete těšit?

Hned zkraje vás seznámíme s tím, jak budou naše odpolední části probíhat a co od nich můžete čekat. Také vás rádi seznámíme i s námi – s předsednictvem. Ale nebojte, při představování dáme i vám prostor, ve kterém se s námi můžete podělit o svá očekávání od projektu, „Proč ECOSOC?“, nebo s čímkoliv jiným. A protože v orgánu se potkáte s lidmi, mezi nimiž si jistě najdete v průběhu kamarády, máme pro vás připravenou aktivitu, při které budete mít možnost dozvědět se o ostatních delegátech trochu víc.

Po organizačních záležitostech vám představíme i hosta z Úřadu vlády, který vám objasní, co je to Agenda 2030 a co znamenají Cíle udržitelného rozvoje. Později vám bude vysvětleno, jak funguje reálný ECOSOC a jak bude fungovat náš simulovaný. Dozvíte se například, čím se zabývá a jaké má pravomoci. A protože v reálném ECOSOC se hlavně se západem jedná, budete si již toto odpoledne moci vyzkoušet jednání! Že nejste připraveni na body agendy? Nevadí. Předsednictvo s tím pro dnešek počítá a má proto pro vás připravené téma, ve kterém se jistě každý z vás snadno a rychle zorientuje. Stačí se jenom osmělit a zapojit.

Když už budete mít vyzkoušené, jaké to je být v roli delegáta, dovolíme si vás trochu usměrnit a podělit se s vámi o několik

zásad zastupování států a předat vám pár tipů a triků, jak napsat dobré stanovisko. S jeho pomocí si budete moci utřídit priority a taktiky, bez kterých se na jednání neobejdete. A protože není času nazbyt, bude vám v závěru představen i první bod agendy – Udržitelná urbanizace.

Celé předsednictvo se na vás těší a doufá, že na konci odpoledne budete odcházet s pocitem příjemně strávené soboty! ■

Dalibor Stehno

místopředseda

ARCHIV PSS

ARCHIV PSS

HRC

Boršč či baklava, grilování, firma přes ovoce, smrtící injekce či duha – Rada pro lidská práva se s tím vším bude letos muset nějak popasovat. Uspěje stejně jako v minulých letech? Já věřím, že ano! Nikola, Eva, Markéta, Jakub a já totiž uděláme vše, co je (nebo není, ale mohlo by být) v našich silách, abychom tím vším protančili s lehkostí Radě pro lidská práva vlastní.

V průběhu ročníku nakousneme tři zajímavá témata, která nás pálí. Ukážeme si, že některé společnosti mají sice více peněz než Strýček Skrblík a Harpagon dohromady, ale lidská práva zatím moc netíží jejich duši. Probereme, jak je to s pohlavím a genderem a jaké důsledky tato dvě slovíčka mohou mít pro váš život. Zjistíme,

jak je to dnes s trestem smrti a co se změnilo od dob, kdy o něm psal Stephen King.

Předtím však projdeme neméně důležitou částí – uděláme z vás správné delegáty. Co však takový správný delegát má umět? 1) Ví, co měl udělat kapitán Titanicu, protože ice breaking mu není cizí. 2) Ví odpověď na filosofickou otázku, co znamená, když „je někdo v HRCu“. 3) Umí bod 2 všem sdělit a vyargumentovat, proč je to ten správný stav. 4) Umí o lidských právech mluvit horizontálně i vertikálně. 5) Ví, jaké to je být v nejsluníčkovějším orgánu.

Takže se můžete v průběhu roku těšit na přednášky a aktivity, které vám přiblíží koncept lidských práv (a proč je důležitý i dnes), fungování Rady pro lidská práva, tři aktuální body agendy, více než 50 nových přátel na Facebooku a spoustu nových schopností. Připravíme vás na vaše projevy, které budou šťavnaté a sebejisté, připravíme vás na jednání, která budou ostrá a dynamická, připravíme vás na Summit a odhalíme vám, jak využít Summitu i po Summitu.

Pokud chcete tedy nahlédnout lidským právům pod pokličku, určitě přijďte na první workshop s dobrou náladou, „kuchaři“ se už na vás těší! ■

Tomáš Jančar

předseda

MODEL OSN UNEA

Mohlo by se zdát, že konec léta a začátek školního roku nevěští nic dobrého. To však neplatí pro účastníky tříadvacátého ročníku Pražského studentského summitu. Na co se delegáti Environmentálního shromáždění mohou těšit už dnes aneb proč v sobotu vstávali ještě před východem slunce? Pokud si stále nejste jisti, co je UNEA vlastně zač, nečetli jste delegátova průvodce nebo jste právě teď zjistili, že něco takového existuje, nevěšťte hlavu. Jak orgán vznikl, čím přesně se zabývá a jak funguje v reálné struktuře OSN se dozvíte hned po zahájení odpolední části.

ARCHIV PSS

UNODC

Drazí delegáti, přijímací řízení je zdárně za námi – eseje byly pečlivě ohodnoceny, státy přiděleny, a tak nic nebrání tomu, abychom vás mohli přivítat na již XXIII. ročníku Pražského studentského summitu na půdě nově simulovaného Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu.

UNODC má vskutku pestrý program, jelikož se bude zabývat rozmanitými aspekty mezinárodního zločinu. Jednat budeme jak o dlouhodobě diskutovaných tématech jako obchod s drogami či boj s pirátstvím, tak i o velmi aktuální bezpečnostní hrozbě, jakou je kybernetická kriminalita. Kromě toho vás čekají také aktivity rozvíjející tzv. soft skills – soustředíme se na umění správného vystupování před lidmi, na kritické myšlení, argumentační dovednosti a práci s informacemi. Rovněž se můžete těšit na několik zajímavých hostů, kteří jako experti ve své oblasti jistě obohatí vaše odborné vědomosti.

Naše první přípravné setkání se však ponese spíše v seznamovacím duchu. A co nás vlastně čeká a nemine? Po vzájemném představení členů předsednictva a delegátů bude následovat prezentace o reálném UNODC, o jeho působnosti a zařazení ve struktuře OSN. Potom si zahrajeme úvodní hru, při níž delegáti dostanou příležitost ukázat své vyjednávací a rétorické schopnosti. V další části se budeme zabývat stanovisky, což jsou nezbytné podklady každého delegáta pro řádné zastupování zájmů svého

Představi se také předsednictvo a vysvětlí všechny nezbytné informace k průběhu ročníku.

Ještě jste nedostali odvahu oslovit krásnou delegátku Panamy nebo se seznámit se sympáťákem z Pobřeží slonoviny? Nevadí, během dne se naskytne příležitost prolomit ledy nejen u automatu na kávu. Na co se můžeme těšit v průběhu tohoto ročníku? Pařížská dohoda o klimatu je letos žhavým tématem na mezinárodních jednáních, tudíž ani na našem Environmentálním shromáždění nezůstane ladem. Klimatická změna a přechod na nízkouhlíkovou ekonomiku bude jedním z bodů agendy. Dozvíme se, čím je změna klimatu způsobena a jaký má dopad na biodiverzitu i na ekonomiku. Vlastní váš stát jaderné zbraně? Pokud ano, projednávání dalšího bodu agendy může být pro váš stát osudné. Ukážeme si, jaký vliv mají ozbrojené konflikty na životní prostředí. Řeč bude o již zmíněných jaderných zbraních, ochuzeném uranu, nášlapných minách a jiných bojových prostředcích. Posledním bodem agendy bude udržitelné zemědělství, které úzce souvisí s Cíli udržitelného rozvoje. Jak zajistit udržitelné hospodářství a zároveň neohrozit ekonomický rozvoj? Aby si delegát mohl lépe uvědomit význam životního prostředí, budeme se zabývat i případovými studiemi. Kromě jednání v rámci orgánu UNEA si delegáti budou moci vyzkoušet jednání obecního zastupitelstva. Během ročníku se zaměříme nejen na projevy delegátů a práci v týmu, ale najdeme si i čas na zahradničení. ■

Andrea Tunysová

místopředsedkyně

ARCHIV PSS

státu při jednání. Na závěr celého dne bude nastíněn I. bod agendy týkající se kybernetické kriminality.

Máme toho tedy hodně... Nezbyvá proto než doufat, že se toto přípravné setkání vydaří a že vás UNODC nadchne. Třebaže začátky bývají těžké, věřte si, víte totiž víc, než si myslíte! A pokud ne, tak po naší přípravě rozhodně vědět budete. My se těšíme a doufáme, že vy též. ■

Šárka Tesařová

výkonná ředitelka

MODEL OSN

UNESCO

Od závěrečné konference XXII. ročníku se v reálné Organizaci OSN pro výchovu, vědu a kulturu odehrála celá řada věcí. Zvládla například pohrozit České republice odstraněním historického centra Prahy ze Seznamu světového dědictví, USA se rozhodly organizaci ke konci roku opustit kvůli dlouhodobé nespokojenosti s přístupem k izraelsko-palestinskému problému a minulý měsíc zvolila generální konference nástupce dosavadní generální ředitelky Iriny Bokové, která na tomto postu působila od roku 2009.

V summitu verzi UNESCO jsme lehce osvěžili předsednictvo, vedli dlouhé debaty nad revolučními myšlenkami překopání celého programu, a nakonec jsme se shodli, že budeme pokračovat směrem, kterým jsme se vydali minulý rok. Soustředit se budeme především na to, abyste se vy, naši delegáti, do našeho orgánu rádi vraceli a pokaždé odcházeli s něčím novým.

Zaměříme se především na osobní rozvoj, v jehož jménu jsme si pro vás připravili mnoho aktivit, které vás přinutí myslet, mluvit, přesvědčovat a zkrátka moderně řečeno „zabítet to“. Chtěli bychom vás také zasvětit do aktivit a úspěchů organizace, kterou společně budeme simulovat. Můžete se proto těšit třeba na informace o roli UNESCO v problematice lidských práv. Nezapomeneme ale ani na to, co náš orgán činí opravdu jedinečným, tedy nominace památek na Seznam kulturního dědictví. Letos se navíc zaměříme

ARCHIV PSS

na nehmotné dědictví (bohužel o józe už se bavit nebudeme, neboť tento sport na Seznam UNESCO připsalo loni v prosinci).

Všechno to ale začíná dneškem. Odpolední část nastartujete jemným oťukáváním se svými kolegy –delegáty. Následně se ponoříme do problému, jak a čím nakrmit hladové lidstvo v prezentaci o geneticky modifikovaných organismech. A celý odpolední program velmi relaxovaně vyvrcholí marihuanou, respektive jednáním o jejím léčebném využití.

Přejeme vám příjemný první workshop nového ročníku! ■

Tadeáš Zíka

předseda

MODEL NATO

ARCHIV PSS

With the 23rd Prague Student Summit ever so close the first workshop is even closer. For the old delegates, it will be a familiar experience, for the new ones a lot of interesting things await. The first workshop of model NATO will kick off with the opening remarks, during which delegates will be familiarized with the rules and expectations of model NATO.

In order to break the ice and get over that barrier of formality, there will be a game aimed at encouraging the delegates to communicate and get to know one another further. Furthermore, there will be a brief presentation about NATO explaining the very basics

of NATO in order to give the delegates an idea of what awaits them. Given the fact that most delegates may not be that familiar with rhetoric and presentation skills, there will be a presentation specifically for that in order to gradually build up these skills, that will eventually come in handy not only for the future workshops to come but ultimately during the conference. Delegates will be divided into groups in order to discuss what they expect and would like to gain from model NATO. These simple discussions are aimed at giving the preparatory team insight as to what they should focus on and to how best tailor the workshops, first and foremost, to fit the needs of the delegates.

The first workshop will end with the concluding remarks and space for further questions that delegates may have regarding model NATO or the Prague Student Summit. All in all, the workshop's sole purpose is to better the delegates in any and every way possible and as a result, the delegates are strongly encouraged to make the best out of it so that they get the best possible experience in the workshops to come. ■

Rafat Kurdi

náměstek generální tajemnice

MODEL EU

Jménem Generálního tajemníka Rady a jeho náměstků a náměstkyň si vás dovoluji přivítat na půdě Pražského studentského summitu, konkrétně pak Rady Evropské unie.

Po úspěšném absolvování přijímacího řízení se již můžeme naplno společně ponořit do vyjednávacích úskalí. Prozatím jsme však na samém začátku a první přípravné setkání, na němž se právě nacházíte, se ponese v duchu nejen prvotního poznávání evropské problematiky, ale zvláště pak vás samých. Po úvodním představení předsednictva, které vás bude po celý letošní ročník provázet, budeme mít tu čest vyslechnout si zajímavé postřehy a myšlenky vzácného hosta, který tvrdě bruselské vyjednávání absolvoval ve službách České republiky. Kdo jím bude, nechť pro vás zůstane překvapením do odpolední části.

Po přednášce bude následovat několik aktivit zaměřených na vzájemné poznání budoucích partnerů či případných soupeřů. Hry a jim podobné aktivity se zaměří zejména na zdokonalení vašich rétorických a argumentačních schopností, ale i na osvojení si základních postupů mezinárodního vyjednávání.

Rada Evropské unie je jako jediný orgán na Pražském studentském summitu určena pouze vysokoškolským studentům a předsednictvo nepochybuje o odborných kvalitách Vašich Excelencí, které se budeme snažit zušlechťovat. Jedním z prvních kroků v tomto směru bude představení jednacího řádu, který nás bude provázet po celý ročník, zvláště pak na závěrečné konferenci.

Jak je vám nepochybně známo, Evropská unie se ocitá v nelehké a pro někoho „post-faktické“ době, kdy objektivní pravda bývá

ARCHIV PSS

přehlušena vytrvalým omíláním lehce vyvratitelných argumentů. V horkých křeslech ministrů vrcholného unijního orgánu máte jedinečnou možnost zlepšit vnímání EU jejími samotnými členy a podílet se na budování lepší Evropy. ■

Martin Hvězda

náměstek generálního tajemníka Rady

INZERCE

ARCHIV UNIMAK

Chtěl bys zjistit, jaké to je studovat na těch nejlepších univerzitách na světě? Chtěla by ses dostat do kontaktu s těmi, kdo tam už jsou a rádi by ti pomohli se tam také dostat? Pak je Unimak pro tebe!

Unimak je sdružení českých a slovenských studentů na těch nejlepších zahraničních univerzitách. Naše komunita čítá více než 60 členů, kteří studovali či studují ve 12 zemích světa. Naším cílem je bourat bariéry ohledně studia na univerzitě v zahraničí a pomáhat šikovným studentům v cestě za kvalitním vzděláním. Za tímto účelem nabízíme bezplatné poradenství s výběrem školy,

UNIMAK

pomáháme s přijímacími esejemi apod. Věříme, že svou činností pomáháme umožňovat talentovaným studentům rozvíjet jejich potenciál za hranicemi naplno.

Již několik let také pořádáme workshopy na středních školách po celé ČR a Slovensku. Rádi bychom se touto cestou dostali k co nejvíce studentům a pomohli tak otevřít oči těm, kteří na Oxford nebo MIT mají, ale z mnohých důvodů o této možnosti ani nepřemýšlejí. Naše přednášky vedou studenti těch nejlepších univerzit na světě, kteří se dobrovolně a ve svém volném čase snaží středoškoly informovat o tom, co takové studium a život na univerzitě za hranicemi obnáší, jak vyřešit cestování, finance apod. Snažíme se také všechny motivovat k osobnostnímu rozvoji, aktivitě a jazykovému vzdělání, které se může hodit nejen při přijímacím procesu na Cambridge nebo NYU, ale i obecně ve studiu a životě. Pokud bys měl zájem pomoci nám uspořádat přednášku na své škole, byli bychom ti moc vděční! Neváhej se na nás obrátit na webu <http://www.unimak.cz/makovice-za-hranice-cz>

Více informací o našem sdružení, ale také např. blogy ohledně studia v jednotlivých zemích, rady pro rodiče i učitele a další nalezneš na www.unimak.cz

Sleduj nás na FB a Instagramu pod jménem „Unimak“! ■

PŘIJÍMACÍ ŘÍZENÍ

Nejlepší esej do Modelu OSN

Senegal je demokratický sekulární stát, který je vnitřně dlouhodobě stabilní. Tím je bohužel v Africe zmítané konflikty poměrně výjimečný. Své vnitřní hodnoty se tedy snaží prosazovat i navenek prostřednictvím své zahraniční politiky, která se orientuje především na prosazování míru a lidských práv. Dalším důležitým bodem je pro senegalskou diplomacii mezinárodní integrace především na regionální a kontinentální úrovni, a tím i posílení hlasu afrického kontinentu, tedy i Senegalu samotného, v mezinárodní sféře. Jak mírová politika, tak mezinárodní spolupráce mají ve výsledku Senegalu samozřejmě zajistit i prostor pro ekonomický rozvoj.

Hned v úvodu svého projevu v rámci 72. zasedání Valného shromáždění OSN promluvil senegalský prezident Macky Sall o milionech lidí, kteří denně trpí kvůli válkám, terorismu a dalšímu násilí. Právě omezení tohoto utrpení a nastolení míru je prioritou senegalské zahraniční politiky. Naplnit se jí snaží například participací na multilaterálních jednáních. Zvolením Senegalu na místo nestálého člena v roce 2015 se stala důležitým místem pro aplikování jeho mezinárodní mírové politiky Rada bezpečnosti OSN. V rámci svého mandátu se Senegal například podílel na předložení rezoluce odsuzující výstavbu

izraelských osad v pásnu Gazy. V zájmu svých snah o posílení vlivu afrických států na mezinárodní dění Senegal opakovaně vyzývá k tomu, aby jim bylo přiděleno křeslo stálého člena Rady bezpečnosti OSN.

Dalším nástrojem senegalské mírové zahraniční politiky je již od roku 1960 vysílání vojenských jednotek do peacekeepingových misí nejen OSN, ale i Africké unie a Hospodářského společenství západoafrických států (ECOWAS). Participace na stabilizaci afrických států také pomáhá zkvalitňování bilaterálních vztahů a upevňování dobré pozice Senegalu na kontinentě. Díky misím v subsaharské Africe si Senegal chrání i svou vnitřní bezpečnost, protože nestálá bezpečnostní situace v regionu umožňuje „přelévání“ konfliktů z jednoho státu do druhého. Například díky zapojení v misi MINUSMA v Mali si Senegal chrání svou hranici před bojovníky z hnutí Boko Haram. Z výše popsaných důvodů se účast v peacekeepingových misích stala důležitou součástí senegalské zahraničněpolitické a bezpečnostní strategie.

Jak již bylo řečeno, další důležitou prioritou Senegalské zahraniční politiky je mezinárodní integrace především na úrovni regionu a v rámci celé Afriky. Bližší spolupráce má sloužit jako pojistka míru a také jako cesta k ekonomickému

rozvoji – například vytvořením společného vnitřního trhu. Zatím nejdále se v tomto procesu dostal Senegal ve společenství ECOWAS, v rámci něhož funguje celní unie, a Senegal je zastáncem jeho další integrace. To prosazoval také senegalský prezident Macky Sall během svého mandátu prezidenta celé organizace ECOWAS od května 2015 do května 2016. Své integrační snahy uplatňuje Senegal také v dalších mezinárodních organizacích, například v Africké unii, v jejímž programu pro ekonomický rozvoj NEPAD zastává právě senegalský prezident Macky Sall jednu z vedoucích pozic.

Senegalská zahraniční politika celkově směřuje k zajištění míru na africkém kontinentu, hlubší africké integraci a ve výsledku k ekonomickému rozvoji a posílení významu Afriky v mezinárodní sféře. Jak řekl prezident Macky Sall 20. září na zasedání Valného shromáždění OSN, je čas přestat se na Afriku dívat jako na kontinent budoucnosti, Afrika, Senegal nevyjímaje, totiž chce být hráčem už v současném světě. ■

delegace Senegalu v OSN

KOMIKS

Konečně zpět na VŠE!

**Kde se středoškoláci
v oblecích střídají
s vysokoškoláky
v teplácích...**

DELEGÁTSKÝ DUEL

**Štěpán
Kubičina**

ČÍNA, UNSC

**Matěj
Frouz**

FRANCIE, UNSC

Jak váš stát vnímá eskalaci napětí mezi USA a KLDR a jaké nabízí řešení?

Čínská lidová republika si je vědoma napjaté situace na Korejském poloostrově a také nutnosti sankcí a nátlaku na severokorejskou vládu v reakci na poslední testy nukleárních zbraní, avšak řešení tohoto konfliktu nespočívá, jak se mylně domnívá vláda Spojených států, v další eskalaci konfliktu. Řešení netkví ani v okázalých demonstracích síly a neustálých provokacích. Poslední roky jasně prokázaly, že cesta, kterou se rozhodly jít Spojené státy, tedy cesta konfrontace a snahy destabilizovat severokorejský režim, pouze více vyhrocuje celou situaci a nepřináší žádné pozitivní výsledky. Věříme, že obě strany konfliktu si dostatečně uvědomují, že případná válka by nemohla mít vítěze, a proto jsou neustálé provokace z obou stran pouze nebezpečnou politickou hrou, která jenom zmenšuje prostor pro případné vyjednávání. Tato patová situace trvá na Korejském poloostrově již řadu let a ani jedné ze stran se pomocí provokací a nátlaku nepodařilo dosáhnout žádného kompromisu. Proto, podle Čínské lidové republiky, řešení tkví především v dialogu. Pouze skrze diplomatická jednání se Severní Koreou může být dosaženo kompromisu, který dá KLDR záruky, že její stabilita nebude ohrožována ani ze strany USA, ani ze strany jiných států – a na druhé straně bude možné omezit severokorejský jaderný program, a snížit tak napětí v regionu. Další postup vůči KLDR je tedy podle nás jednoznačný. Sankce a nátlak jsou jednou stranou mince, ale musí jít ruku v ruce s dialogem a diplomatickým jednáním. ■

Francie je silně znepokojena vypjatými vztahy mezi Spojenými státy a Severní Koreou. Toto napětí mezi dvěma státy disponujícími silnými vojenskými kapacitami má veškerý potenciál přerůst v konflikt ohrožující mír a bezpečí obyvatel velké části světa. Je třeba vyvarovat se agresivní rétoriky a akcí, které by mohly situaci dále eskalovat. Spíše než ukazováním síly by se všichni zúčastnění aktéři měli snažit dosáhnout výsledků pomocí mírových jednání.

Cílem těchto jednání by mělo být okamžité zastavení Severokorejského jaderného programu a respektování lidských práv v Severní Koreji. Jaderné testy prováděné Severní Koreou jsou v přímém rozporu s mezinárodními smlouvami a jsou jedním z důvodů, proč Francie neuznává Severní Koreu jako stát. Pokud Severní Korea bude nadále pokračovat v nastaveném směru, vnímá Francie jako nejlepší řešení ekonomické sankce, které mají reálný potenciál zpomalit postup jaderného výzkumu a donutit Severní Koreu k rozumnému vyjednávání.

Podstatné je, aby byly tyto sankce přiměřeně tvrdé a hlavně jednotné. Protože severokorejská agrese ohrožuje většinu mezinárodního společenství, mělo by se k protiopatřením připojit co nejvíce států. Rozhodně je klíčové, aby se situací zabývala Rada bezpečnosti OSN, kde se Francie sankcí zastává. Neméně podstatná je z francouzského pohledu jasná a koordinovaná odpověď ze strany Evropské unie.

Francie věří, že pokud všichni zúčastnění zachovají chladnou hlavu a ochotu vyjednávat, bude možné předejít konfliktu, který by mohl stát miliony nevinných životů. ■

ÚHEL POHLEDU

**Barbora
Novotná**

ŠVÉDSKO, UNSC

**Jan
Krejcar**

MAĎARSKO, EU

**Martina
Žaloudková**

USA, DISEC

Otázka ①

Lze překonat zvětšující se rozkol ve společnosti (primárně mezi stoupenci a odpůrci globalizace)?

①

Každý názor vyvolává ve společnosti protireakci, tak tomu bylo v historii vždy. V současnosti je silnější polarizace způsobena hlavně dostupností informací a rychlostí doby.

Především extrémní názory jsou často tvořeny nedostatkem znalostí a faktů. Ráda bych věřila, že rozpor půjde zmírnit, pokud vytvoříme vhodné prostředí rozvíjením mediální výchovy a kritického myšlení a budou-li lidé zodpovědněji nakládat se zdroji a nahlížet na problémy z více stran, než aby se uzavírali do sociálních bublin. ■

②

Při možné blížící se reformě EU bude třeba najít tvář pro dobu změn. Někým takovým už možná je Emmanuel Macron, který v Unii představuje svěží vítr a nebojí se o otázkách EU hovořit.

Nemyslím si ale, že bude zapotřebí pouze jedné nové tváře. Se znatelným rozdílem mezi západem a východem EU mají občané východní části mnohdy pocit, že jsou bohatšími členy vytlačováni na okraj a nemohou ovlivnit dění. Aby se ten pocit změnil, možná budou třeba aktivní proevropští lídři i z východních zemí a V4. ■

①

Je pravdou, že se rozkol prohlubuje. Část lidí vidí globalizaci jako jev, který má pouze dobré dopady. Efektivnější vývoj, například ve výzkumu chorob nebo technologiích, je pozitivním výsledkem. Ale také lze souhlasit s názorem, že kvůli globalizaci jsou vytlačováni lokální producenti jen proto, že se stejné zboží vyrábí jinde s menšími náklady. I proto si myslím, že tento problém není černobílý, ale bude se i nadále prohlubovat, protože obě strany nejsou ochotny se dohodnout. ■

②

Řada států v Unii zažívá demokracii poměrně krátkou dobu. Za tu dobu jsme si bohužel ještě nezvykli na to, že můžeme sami ovlivňovat veřejné dění. A v části evropských států si občané žádají silného lídra, řešícího vše, což ilustruje dění například v Maďarsku. Navíc v době, kdy je v módě svádět potíže na Brusel, není „diktát“ z Unie úplně populární. Mám obavu, že v momentě, kdy by nastoupil nový lídr snažící se integrovat státy hlouběji, nevedlo by to v řadě východních států k pozitivnímu výsledku. ■

Otázka ②

Bude zapotřebí nového a charismatického evropského lídra k tomu, aby došlo k hlubší integraci EU a identifikaci občanů s Unií?

①

Nemyslím si. Dle mého názoru jsou dvě skupiny lidí: ti, kteří podporou nebo odporem ke globalizaci sledují své zájmy nebo ideologie, a ti, kteří si nejsou jisti, co to ta globalizace vlastně znamená, ale i tak si vytvoří názor na základě informací, které jsou k dispozici, ať už pravdivé, nebo ne. Právě ta druhá skupina lidí je nejvíce slyšet a nepřestane se přít o to, kdo má pravdu. Myslím si, že lidé stejně nemají zájem o to, co říká druhá strana. I tu nejpravdivější informaci by odmítli, protože to není to, čemu chtějí věřit. To je podle mě důvod, proč se názorová propast ve společnosti bude ještě více prohlubovat. ■

②

Určitě by to mohlo být pro EU přínosem, nynější lídři jsou většinou spojování s tzv. „diktátem EU“, který je lidmi často nenáviděn. Myslím, že kdyby byl nový lídr schopný představit EU z jiného úhlu pohledu, tak by to mohlo zaujmout a třeba vzbudit větší zájem o to, co EU je a jak funguje, protože právě ta neinformovanost bývá jedním z hlavních důvodů, proč není EU mezi občany tak oblíbená. ■

NOVINKY Z MEZINÁRODNÍCH ORGANIZACÍ

EU

- Vyjednávání o dohodách o Brexitu nastupuje do fáze interní diskuse mezi lidry 27 členských zemí. Její výsledek bude základem pozic skupiny vyjednávající se Spojeným královstvím o přechodném období a následných vztazích bezprostředně po vystoupení Britů z Unie. Vedoucím evropské delegace pro tuto část jednání byl jmenován bývalý francouzský ministr zahraničí Michel Barnier.
- Součástí dohod je i potřeba přesunutí v Londýně sídlících evropských agentur. Velký zájem o ně zatím projevují středoevropské státy - Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) by uvítali v Praze, Evropskou agenturu pro léčivé přípravky (EMA) by zase rádi hostili v Bratislavě.

OSN

- Celosvětové vymýcení dětské obrny je na dosah. Dle dat UN health agency propuklo v roce 2017 jen 12 nových případů této neléčitelné choroby, a to pouze ve dvou státech světa. Boj s nemocí, proti níž bylo jen v loňském roce naočkováno 400 milionů dětí, se tak blíží k úspěšnému konci.
- Zimbabwský diktátor Roberto Mugabe se nakonec nestane Vyslancem dobré vůle Světové zdravotnické organizace (WHO). Nominaci politika, jenž je ve své zemi opozicí kritizován za likvidaci veřejného zdravotnictví, nejvyšší orgány organizace stáhly po vlně mezinárodní kritiky.

NATO

- Turecko, disponující druhou největší armádou v rámci NATO, oznámilo podpis smlouvy o nákupu vojenského vybavení v hodnotě 2,5 miliard eur od Ruska. Zboží pocházející od partnerů v rámci Aliance, od nichž se v rámci dohod NATO nákup předpokládá, bylo prý moc drahé.
- Dle Generálního tajemníka NATO Jens Stoltenberga je dnešní svět nebezpečnější a nepředvídatelnější než v posledních několika desetiletích. Příčinou tohoto stavu je prý násobné množství velkých výzev a hrozeb, působících ve stejnou dobu.

POLITICKÉ KONCEPTY

Zneužití hlasu lidu

V poslední době s napětím sledujeme průběh a výsledky zvyšujícího se množství referend napříč Evropou, a nevyčítáme z údivu. Ptáme se, jak je možné, že si naši sousedé tak špatně vybrali, nebo zda bylo vůbec rozumné dané rozhodnutí svěřit lidu.

Všichni si vybavíme brexit jako příklad nedávného rozporuplného referenda, ale to není zdaleka vše. Politikové i experti si v uplynulých měsících a letech nervozitou kousali nehty, když Italové hlasovali o ústavních změnách, Maďari se vyjadřovali k přijímání uprchlíků, Nizozemci k asociální dohodě EU a Ukrajiny a tak dále.

Lidové hlasování je přitom jednou z možností demokracie, která v ideálním případě umožňuje rozhodovat o otázce spadající do působnosti zákonodárných nebo výkonných orgánů státu a mající většinou vliv na celou společnost nebo na její většinu. Výhodou referenda je, že dovoluje lidem rozhodovat v podstatě přímo, aniž by museli čekat, až jimi zvolení zástupci (často ve dvou komorách) rozhodnou za ně, a to třeba ještě v rozporu s jejich přáním. Mohou se tak podílet na tvorbě legislativy i na chodu státu. Tak jednoduché to bohužel není.

S referendem se totiž musí zacházet s velikou opatrností, protože ovlivňuje masy lidí, a tudíž může být velmi lehce zneužito a následně v dnešním propojeném světě ovlivnit i mezinárodní dění. Proto je dobré uvést, k čemu referendum ze své podstaty není nebo by být nemělo. Nemělo by se v něm jednat o zvýšení popularity a moci politika nebo strany, jako například v letošním tureckém ústavním referendu,

které bylo spíše hlasováním o osobě prezidenta Erdogana. Referendum není ani prostředkem k tomu, jak se vyhnout mezinárodním závazkům nebo nepřijemným povinnostem, jako to loni udělala Orbánova vláda v Maďarsku. Hlasovalo se o uprchlických kvótách za použití manipulativní otázky, zda EU má mít moc přikázat přesídlení nemaďarských občanů do země bez souhlasu parlamentu (není nutné obšírně vysvětlovat, že na takto položenou otázku se těžko odpovídá „ano“). Lidové hlasování dále nemůže zabránit opozici v lamentování, jak si to představoval David Cameron v případě euroskeptické strany UKIP, když slíbil Britům referendum o setrvání v EU v případě volebního vítězství konzervativců.

Většina nedávných referend má několik dalších much. Jejich iniciátoři hleděli posílit legitimitu svých politických kroků a umlčet své oponenty, což odporuje smyslu lidového hlasování nastíněnému výše. Jedná se tak stále více o nástroj politického boje než o rozhodovací mechanismus. Kromě toho prohloubila trhliny ve společnosti, ať už samotnou otázkou, nebo mnohdy nenávisťou kampaní za jednu či druhou odpověď, která neměla za cíl informovat občany o reálných dopadech.

Z našich posledních evropských zkušeností s referendy bychom si ale neměli odnést závěr, že je lepší je raději vůbec nekonat a že je to něco a priori nebezpečného. Musíme si ale dát pozor na to, aby se z nástroje pro posílení demokratičnosti nestal způsob jejího oslabení a zdroj nestability celého kontinentu. ■

Kateřina Poremská
redaktorka Chronicle

UKOVĚT DELEGÁTA

Jak argument fauluje

Umět správně a věcně argumentovat se hodí každému. Nejen proto, že člověk zdokonaluje své rétorické schopnosti a precizněji formuluje myšlenky, ale také proto, že se učí rozpoznávat férové a neférové argumenty v rámci debaty.

Určitě všichni znáte situaci, kdy chcete druhou stranu přesvědčit o pravdivosti svého názoru, ale nějak to prostě nejde. Co se s tím dá dělat? Neexistuje žádný zaručený recept na to, jak druhého přesvědčit. Co vám ale může pomoci je předem připravená a promyšlená argumentační strategie. Vaším cílem je nejspíše druhé straně ukázat, proč zrovna vy máte pravdu a v čem se ona mylí. Toho nedosáhnete, pokud budete užívat sami neférových argumentů nebo na protistranu budete osobně útočit.

Jak tedy správná argumentace vypadá? Můžeme si ji rozdělit do tří základních kroků, které nám vytvoří určitou univerzální strukturu argumentu.

Za prvé existuje určité tvrzení, ze kterého by mělo obsahovat jasný názor, který zastáváte k probíranému tématu. Za druhé je důležité mít určité odůvodnění tvrzení, které prezentujete a zastáváte. Měli byste posluchače nebo druhou stranu více seznámit s tím, proč určitý názor máte. Následuje krok třetí, který by měl buďto obsahovat příklad, nebo návrh řešení probírané situace.

Výše popsané je ideální schéma debaty, kdy spolu obě strany mohou jako rovná s rovným vést debatu. Co však dělat, když někdo používá argumentační fauly?

Argumentační fauly, jinými slovy řečnické triky nebo klamy, jsou často užívané nástroje v argumentaci, díky kterým dochází ke zjednodušování, zkreslování nebo překrucování faktů. Místo toho, aby se vás člověk snažil přesvědčit silou racionálního argumentu, který je jasný a logický a který má své odůvodnění, se člověk při užití argumentačního faulu snaží působit na vaše emoce. Použití argumentačního faulu nemá za cíl objektivní vykreslení skutečnosti, ale jeho pravý opak – upravení skutečnosti ve prospěch sebe sama. Cílem argumentačního klamu je dokázat, že mám pravdu, ať to stojí, co to stojí.

Jedním z nejčastěji užívaných argumentačních klamů je falešné dilema.

Argumentující osoba vyvolává v opačné straně mylný dojem, že existují pouze dva způsoby řešení určité situace – buď, anebo. Často se jedná o radikální řešení problému, které úplně ignoruje mnoho různých jiných kompromisních řešení. Použití tohoto klamu ve svém důsledku směřuje debatu úplně jinam – konstruktivní řešení už zde nemá své místo. Tématem k diskusi jsou dvě zvolená extrémní řešení situace, která často neodpovídají realitě. Příkladem je třeba věta „Kdo nejde s námi, jde proti nám“.

Dalším běžně užívaným argumentačním faulem je tzv. šikmá plocha. Zde osoba používá zjednodušené teze, ze kterých vyvozuje určité následky. Tyto následky však nutně nemusí z původní teze vycházet, nemusí mít souvislost, a především vůbec nemusí nastat. Typicky se jedná o věty typu „Pustíme sem pár muslimů, pak jich tu budou tisíce a statisíce, za chvíli budou všechny ženy nosit burky a bude tu vláda práva šaría!“

Dobré je uvědomit si také rozdíl mezi tzv. argumenty ad hominem a ad personam. Obvykle bývají argumenty ad hominem považovány za demagogické, ale nemusí tomu tak být – pokud upozorňujeme na relevantní fakt ohledně něčí minulosti (např. že je někdo usvědčený lhář), může to být v diskusi užitečné a vhodné. Oproti tomu odvádění pozornosti a upozorňování na zcela nesouvisející názory určité osoby (případně na její způsob života či partnera) je argumentačním faulem vždy. Dále se můžeme setkat s argumentačními fauly v podobě přílišného zobecňování nebo dovolávání se autorit. U zobecňování slyšíme především takové věty, které jak se říká „hází všechny do jednoho pytle“. Oproti tomu odvolání se na autoritu určitým způsobem legitimizuje naše chování, protože máme pocit, že ho schválil už před námi někdo jiný – někdo, kdo má větší autoritu a náš názor legitimizuje.

Bohužel se s argumentačními fauly se setkáváme dnes a denně. ■

Daniela Chvátalová

zástupkyně hlavní koordinátorky

ZÁVODNÍK

V Katalánsku proběhlo kontroverzní referendum o odtržení od Španělska, ve kterém se většina hlasujících vyjádřila kladně. Španělský ústavní soud prohlásil tento postup za protiústavní a vláda omezila katalánskou autonomii. Poté, co vyšlo najevo, že hollywoodský producent H. Weinstein dlouhodobě sexuálně zneužíval ženy, se na sociálních sítích po celém světě rozšířil hashtag „#MeToo“, pomocí nějž ženy i muži dávají najevo osobní zkušenost s obtěžováním, aby tak na tento problém upozornili. Hashtag použila i řada známých osobností, včetně těch českých. V Iráckém Kurdistanu si obyvatelé na základě výsledku referenda přejí nezávislost. Místní autority chtěly nejprve o případné nezávislosti vyjednávat s iráckou vládou, nicméně referendum ji znepokojilo a na sporných územích v Iráku se začalo bojovat. Vítězem německých voleb se stala unie CDU/CSU kancléřky Merkelové. Několik konzervativních teologů nařklo papeže Františka z kacířství, což se stalo naposledy roku 1333. Saudskoarabské ženy budou podle královského nařízení smět řídit auto. Na konci roku 2018 opustí Spojené státy a Izrael UNESCO. Důvodem jsou rezoluce této organizace, které obě země považují za protiižraelské. Padlo syrské město Rakka, označované za hlavní město Islámského státu. Výbuchy v somálském Mogadišu zabily přes 350 lidí, a jedná se tak o nejtragičtější podobnou událost v dějinách země. To samé lze říci o útoku střelce v americkém Las Vegas, kde útočník během koncertu zastřelil 58 lidí a dalších asi 550 zranil. Prezident Zeman způsobil pozdvižení, když na půdě Rady Evropy navrhl, aby Rusko finančně kompenzovalo Ukrajině anektovaný Krym, a označil anexi za hotovou záležitost, čímž podle některých uznal připojení poloostrova k Rusku. Zemřeli herci Jan Tříska a Květa Fialová. Ve volbách do Poslanecké sněmovny ČR zvítězilo s velkým náskokem hnutí ANO, celkem se do PS dostalo rekordních devět stran. ■

Kateřina Porembská

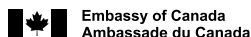
redaktorka Chronicle

Generální partner
Pražského studentského summitu

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Partneři

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

RESPEKT

Mediální
partneři

Informační centrum OSN v Praze
United Nations Information Centre Prague

Za podpory

Tiráž

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁŽKY (AMO), Žitná 608/27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz;

Šéfredaktor: Tomáš Krause, tel: 734 477 507, **e-mail:** chronicle@amo.cz; **zástupkyně šéfredaktora:** Linda Coufalová; **redakce:** Jakub Drahorád, Jakub Kopřiva, Zuzana Krulichová, Rafat Kurdi, Daniel Netrval, Tereza Ondráčková, Kateřina Poremská; **fotografie:** Hana Kratochvílová, Vojtech Konečný, Monika Mléčková, Iva Gejšová, Daniela Klodnerová, Michal Janata; **sazba:** Linda Coufalová; **layout:** Jan Václav.

Prezentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce (vydavatele).